

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/108/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2216201246
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2017:2216201246.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: K. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom L. XXXX/XX, N. E., o zaplatenie 1.956,54 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 11C/28/2016-56 zo dňa 26. septembra 2016, v časti splatnosti uloženej povinnosti zaplatiť istinu s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti splatnosti uloženej povinnosti zaplatiť istinu s príslušenstvom r u š í a vec mu v zrušenej časti v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.956,54 eura, úrok 118,24 eura, úrok z omeškania 1,26 eura, úrok z úveru 17,90 % ročne zo sumy 1.956,54 eura od 24.11.2015 do zaplatenia, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.956,54 eura a zo sumy 118,24 eura, všetko od 24.11.2015 do zaplatenia, a to formou pravidelných mesačných splátok vo výške 20 eur splatných vždy do 25. dňa kalendárneho mesiaca, počnúc od 25.12.2016 až do úplného zaplatenia, pod stratou výhody splátok. Vo výroku II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

2. V odvolaní napadnutej časti o splatnosti uloženej povinnosti (20 eur mesačne pod stratou výhody splátok) súd prvej inštancie svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalovanej povolil dlžnú sumu splácať v mesačných splátkach s tým, že pokiaľ nebude uhradená čo len jedna splátka riadne a včas, stane sa splatnou celá nesplatená časť dlžnej sumy naraz (§ 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ďalej len CSP).

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca v časti splatnosti uloženej povinnosti žalovanej zaplatiť istinu s príslušenstvom. S uvedenými argumentmi súdu prvej inštancie sa žalobca nestotožňuje a považuje napadnutý rozsudok za nesprávny a odôvodňuje odvolanie tým, že rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP). Súd pri rozhodnutí v tejto veci postupoval podľa neplatnej právnej úpravy, a to podľa § 160 ods. 1 OSP. V aktuálne platnej a účinnej právnej úprave však takéto splnomocňovacie ustanovenie chýba. Ustanovenie § 232 ods. 3 CSP, na ktoré súd odkazuje totiž stanovuje, že lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Čo sa týka posúdenia samotných okolností prípadu, súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej uhradiť dlžnú pohľadávku. Súd sa vôbec nezaoberal majetkovými pomermi žalovanej, ale svoje zistenia obmedzil výlučne na posúdenie žalovanou tvrdeného mesačného príjmu bez jeho ďalšieho preukazovania a plnenia vyživovacej povinnosti k deťom žalovanej, taktiež len v predpokladanej, bližšie neurčenej výške. Nakoľko súd nedostatočne posúdil skutkový stav, jeho rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné.

Posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovanej a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu výkonu rozhodnutia. Pritom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovanej, ale jej celkové majetkové pomery. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd jednak nedostatočne zistil skutkový stav, a teda nebola splnená podmienka, podľa ktorej súd v odôvodnených prípadoch môže určiť dlhšiu lehotu na plnenie a jednak súd pri svojom rozhodnutí rozhodol nad zákonom dovolený rozsah, čo je v priamom rozpore a čl. 2 ods. 2 Ústavy SR. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd v zmysle § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a zaviazal žalovanú uhradiť dlžnú sumu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

4. Žalovaná odvolanie nepodala, ani sa k doručenému odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

5. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozhodnutiu bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou sporu (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné, v dôsledku čoho je nevyhnutné napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v časti splatnosti uloženej povinnosti plniť zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Vzhľadom na to, že odvolaním žalobcu bola napadnutá len tá časť rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorej súd povolil žalovanej zaplatiť prisúdenú istinu s príslušenstvom v mesačných splátkach po 20 eur, tento rozsudok v časti prisúdené istiny, úrokov a úrokov z omeškania, ako aj v časti náhrady trov konania, nadobudol právoplatnosť a nestal sa predmetom odvolacieho prieskumu. Odvolací súd preskúmaval len dôvodnosť povolenia splátok.

7. Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobca sa žalobou podanou proti žalovanej domáhal zaplata sumy 1.956,54 eura s príslušenstvom (ktoré v žalobe bližšie špecifikoval) titulom plnenia zo zmluvy o úvere. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie potvrdila uzavretie úverovej zmluvy, uviedla, že nárok žalobcu uznáva v celom rozsahu čo do dôvodu aj výšky (vo výpovedi na pojednávaní 26.9.2016, č.l. 54)). Požiadala o možnosť dlžnú sumu splácať v splátkach maximálne po 20 eur mesačne, pretože má dve vyživovacie povinnosti, je na materskej dovolenke, nemá žiaden príjem, žije s druhom, býva v komunálnom byte a je nemajetná.

8. Podľa § 232 ods. 3 CSP lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

9. V zmysle citovaného ustanovenia mal súd možnosť lehotu troch dní na plnenie v zmysle citovaného ustanovenia CSP predĺžiť, teda určiť, že peňažné plnenie možno plniť v splátkach a zároveň mal určiť výšku splátok a podmienky splatnosti. Súd musí takýto výrok riadne odôvodniť s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania. Pri priznaní výhody splátok žalovanej musí súd zohľadniť najmä výšku priznaného plnenia, platobnú schopnosť žalovanej a v konaní prejavenu snahu o plnenie, možnosť žalobcu domáhať sa plnenia celého dlhu v prípade nedodržania splácania splátok. Je pritom na úvahe súdu, či po oboznámení sa s relevantnými skutočnosťami (vykonanými dôkazmi) výhodu splátok povinnej žalovanej umožní alebo nie, v akom rozsahu a za akých podmienok. Platí ale, že pokiaľ povinná žalovaná o umožnenie uhradiť dlh v splátkach v priebehu konania požiadala, súd sa s tým musí zaoberať a riadne vysporiadať v odôvodnení rozhodnutia, čo sa v danom prípade nestalo.

10. Žalobca nedôvodne namietal, že podľa platného a účinného znenia CSP nie je možnosť žalovanej povoliť zaplatiť prisúdenú sumu v splátkach. Táto možnosť vyplýva z vyššie citovaného § 232 ods. 3 CSP. Súd prvej inštancie teda neprekročil svoju právomoc, keď rozhodol o povolení výhody splátok.

11. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku a vychádzajúc z obsahu spisu dospel k záveru, že rozsudok je v časti povolenia splátok nepreskúmateľný (čo dôvodne namietal aj odvolateľ), nakoľko z jeho obsahu nemožno vyvodiť, z akých dôvodov súd umožnil žalovanej zaplatiť prisúdenú istinu s príslušenstvom v splátkach, keď jediným dôvodom, ktorý súd uviedol, bolo to, že žalovaná požiadala o možnosť splátok (bod 2 odôvodnenia rozsudku).

12. Žalobca dôvodne poukázal na to, že súd nedostatočne zistil skutkový stav týkajúci sa možnosti žalovanej zaplatiť dlžnú pohľadávku. Súd sa vôbec nezaoberal majetkovými pomermi žalovanej, svoje zistenia obmedzil výlučne na žalovanou tvrdený mesačný príjem bez jeho ďalšieho preukazovania a plnenia vyživovacej povinnosti k deťom žalovanej, taktiež len v predpokladanej, bližšie neurčenej výške. Zároveň je potrebné vychádzať tiež z toho, že posúdenie finančných možností žalovanej pre účely úhrady dlžnej pohľadávky by malo byť súčasťou aktivít v procese prípadného núteného výkonu súdneho rozhodnutia, kedy dôjde jednak k dôslednému zisteniu majetku žalovanej a jednak k voľbe najvhodnejšieho spôsobu exekúcie, pričom pre posúdenie vymožitelnosti pohľadávky a voľbu vhodného spôsobu jej vymoženia nebude rozhodujúci iba predpokladaný mesačný príjem a vyživovacia povinnosť žalovanej, ale jej celkové majetkové pomery. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že výška splátok musí byť primeraná výške priznaného plnenia, pričom v danom prípade by pri splátkach 20 eur mesačne bola istina a vyčíslené úroky zaplatené až po 8,5 roku, čo je neprijateľné. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe by lehota na zaplatenie celého dluhu nemala presiahnuť 3 roky.

13. Uvedené nedostatky odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, ktorý povolil žalovanej zaplatiť prisúdenú sumu v splátkach, bez akéhokoľvek posúdenia a odôvodnenia splnenia podmienok pre povolenie splátok, mali za následok, že napádané rozhodnutie nespĺňalo požiadavky obsiahnuté v ustanovení § 220 ods. 2 CSP na riadne odôvodnenie rozsudku, v dôsledku čoho došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

14. Podľa § 389 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd v časti splatnosti uloženej platobnej povinnosti zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Povinnosťou súdu prvej inštancie v ďalšom konaní, zaoberajúc sa už výlučne splatnosťou žalovanému uloženej povinnosti, bude s použitím § 232 ods. 3 a 4 CSP po doplnení potrebného dokazovania zameraného predovšetkým na osobné, majetkové či zárobkové pomery žalovanej a po zohľadnení vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu, opätovne rozhodnúť o splatnosti povinnosti plniť uloženej žalovanej, pričom rozhodnutie bude potrebné riadne v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

16. Podľa § 396 ods. 3 CSP rozhodne o náhrade trov tohto odvolacieho konania súd prvej inštancie.

17. Toto uznesenie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).